Neděle 26.3.2017 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

„Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse." *(Sk 2,41-47)*

Většinou víte, že jsem se narodil v křesťanské rodině. Bylo to přímo v domě, ve kterém se konala křesťanská shromáždění. V modlitebně, do které jsem to měl z bytu pár kroků, se konaly nedělní bohoslužby, páteční biblické hodiny, sobotní mládeže, zkoušky pěveckého sboru, dechovky a další akce. Přestože jsem jako kazatelské dítě vyrůstal v tomto prostředí a od dětství pozoroval život místního sboru Církve bratrské, mnohým věcem jsem nerozuměl. Teprve až jsem uvěřil v Pána Ježíše, stal se členem sboru a později kazatelem, začal jsem chápat, oč v Kristově církvi jde.

1. Obraz Kristovy církve v Bibli

Dnes se nám otevřel pohled do života a zápasů Kristovy církve prostřednictvím jednoho biblického textu. Je to inspirativní obraz, který zde máme. Pán Bůh nám to nenechal napsat proto, abychom jen smutně koukali a potichu a křesťansky záviděli. Náš Pán o tom s námi mluví v Bibli proto, aby nám připomněl svůj záměr s každým křesťanským sborem a povzbudil nás k tomu, abychom směřovali k té podobě a plnosti duchovního života v církvi, o jaké zde čteme.

a) Bůh jedná – lidé poslouchají

I když to vypadá, že to všechno zorganizovali kdysi v Jeruzalémě apoštolové, bylo to ještě jinak. Za vším je živý a mocný Bůh. Díky seslání a působení Ducha svatého činí lidé pokání, uvěří v Ježíše Krista a jejich život se mění. Po dobrém začátku následuje dobré pokračování. Z nových křesťanů Bůh vytváří společenství. Lidé, kteří se dosud neznali, se začínají pravidelně setkávat, připomínají si Ježíšova slova, spolu se modlí, oslavují Boha při bohoslužbách, zajímají se jeden o druhého a spolu slaví slavnost Kristovy smrti. K tomu všemu je vede Boží Duch a On působí různé změny a nové věci. Křesťané teď mají svým způsobem život „naruby", protože se už nerozhodují podle toho, co se líbí jim, ale podle toho, co se líbí Kristu. Ze všeho nejdůležitější je pro ně Ježíšovo slovo a Ježíšův příklad. Tímto způsobem Ježíš Kristus mění lidské životy a lidé okolo si toho všimnou. Tak to chce mít Pán Bůh ve své církvi v každé době. Chce mít křesťany pohromadě, aby je mohl vyučovat a formovat. Chce je mít na modlitbách, protože tak se učí čekat na Boží vedení, rady a posilu.

b) Bůh jedná – přicházejí noví lidé

Na konci 2.kap. je pak napsáno něco velmi důležitého: *„A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse".* Je moc dobré, když můžeme mluvit se svými přáteli a známými o životě, o Bohu nebo o víře. Je dobré, když můžeme někoho pozvat na Noc kostelů, Legoprojekt nebo angličtinu. Ale víte, že to ještě nemusí znamenat vůbec nic. Lidé přijdou a odejdou. Ovšem když se v Bibli říká, že *„Pán přidával církvi ty, které povolával ke spáse"*, pak to znamená, že další lidé uvěřili v Ježíše Krista a stali se křesťany. Je to Pán Bůh sám, který může působit nová rozhodnutí pro Krista a který je může vypůsobit častěji než jsme zvyklí! Modleme se za to.

2. Obraz Kristovy církve v srdci

To, co v Bibli o církvi čteme, není pro nás vůbec nové. Už jsme to víckrát slyšeli a víme o tom. Ale dost často si myslíme, že se nás to netýká. Jenže ono se nás to týká. Pán Ježíš Kristus si přeje, abychom se posunuli dál. Souhlasíme s tím, co o církvi říká Bible? To je dobře. Ale pak

je třeba, abychom se s tím ztotožnili. A když něco přijmeme za své, pak se za to modlíme. Asi se nemodlíme slovy *„Pane, pomoz kazateli a staršovstvu, ať na něco dobrého přijdou, ať se jim podaří náš sbor oživit a „zvednout“.* Věřím, že se modlíme jinak: *„Pane, co mohu udělat pro to, abychom se v našem sboru přiblížili k biblickému obrazu Tvé církve?“*
Je řada křesťanů, kteří se pro představu krásné Kristovy církve nadchnou a přejí si, aby jejich sbor byl takovou živou církví. Ale když to nevidí ve svém sboru, odejdou do sboru jiného. To je sice pohodlná cesta, ale není správná. Problém je totiž v tom, že nikde na světě nenajdeme ideální sbor, kde všechno funguje a kde už není o co zápasit. V každém sboru je třeba se modlit, brát na sebe odpovědnost a překonávat překážky.
Pak jsou křesťané, kteří si také moc přejí, aby jejich sbor byl místem Boží přítomnosti a Božího působení. Také oni vidí nedostatky ve společenství, ale přesto neodcházejí. Zůstávají, modlí se za sbor, pomáhají a zápasí o změnu… To je správné a duchovně zdravé. Moc si přeji, abychom byli sborem, ve kterém sice vidíme slabiny a nedostatky, ale kde také společně zápasíme o obnovu vztahu k Pánu i k sobě navzájem. Modlím se za to, abychom byli živým sborem, kde se lidé mohou setkat se živým Kristem, slyšet Boží slovo a najít společenství plné Boží lásky a lidského porozumění.

3. Obraz Kristovy církve v konkrétním sboru

Jsem vděčný Pánu Bohu za náš sbor na Žižkově. Je to část Kristovy církve a je to Boží vzácné dílo. Má svou historii a svou budoucnost. Ale není to ještě hotové dílo a pořád je tu mnoho práce. A víte, proč je tu mnoho práce? Protože Pán Bůh má mnoho práce s každým z nás.
Ale na druhou stranu jsem rád, že máme ve sboru mnoho upřímných křesťanů, obětavých pracovníků a celou řadu těch, kteří se věrně modlí. *Čím víc* je těch, kteří jsou zapojeni do sborové práce, tím víc je spokojených křesťanů. *Čím více členů* sboru aktivně pomáhá, tím méně je kritiků. Když máte ve sboru nějaký úkol, zjistíte, že to není jednoduché, a získáte ke sborové práci úplně jiný vztah. Začnete se modlit a mnohem víc si vážíte těch, kteří pracují.
V biblické charakteristice jeruzalémského sboru se objevuje zájmeno ***„všichni“***. *„Všichni, kteří uvěřili,* byli pospolu a měli všechno společné. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb…“ Ve 4.kap. čteme podobně „*Všichni, kdo uvěřili,* byli jedné mysli a jednoho srdce…a měli všechno společné“. *Všichni* znamená *všichni*. O křesťanech v Jeruzalémě můžeme říct, že jim o něco šlo, že drželi pohromadě a že pro dosažení cíle byli ochotni udělat vše. - Modlím se za to, aby se Pán Bůh v našem sboru dotkl srdcí ***všech***, aby je měnil a aby ***všechny*** nadchl pro zápas o obnovu víry, lásky a naděje. Boží vzácné dílo to je každodenní život s Kristem, účast na sborovém životě i zapojení do sborové práce. Je to radost, když můžeme být u toho, jak se noví lidé rozhodují pro Ježíše a jak Pán svou milostí mění lidské životy! Nenechme si to ujít. Vydejte se na cestu s Ježíšem, kdo po ní ještě nejdete, a připojte se ke společenství sboru, kdo k němu ještě nepatříte. *AMEN.*

Bronislav Kaleta